

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr. a treia-ora 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În România:

la dnul Carol Schuller în București, strada Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înopiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

„Alliance Israelite Universelle”

(*) Sub acest titlu pus pe întregul frontispiciu al său, ziarul „Hazánk” dela 29 Iunie după-ace arată cum circulara adresată Ovreurilor din Ungaria de către „Alliance Israelite Universelle” este o nespășă rușine pentru Ungaria și Ovreurii aici, face apel la ziazele „Pester Lloyd”, „Neues P. Journal”, „Fővárosi Lapok” și „Pesti Napló”, îndemnându-le să iee poziție contra obrăzniciei Alianței israelite universale.

În adresa prin care Alianța invită pe Ovreurii maghiari să facă filiale și să contribuie cu bani la susținerea Alianței, între altele s'a zis că:

„Alianța lucrează deja de 25 ani pentru emanciparea Ovreurilor; în interesul acestei cause prepară și face opinie publică; intervine pe la guverne, și demaschează injustițiile și brutalitățile, a căror jertfă sânt Ovreurii.”

Ear' acestea le spune anume la adresa Ovreurilor din Ungaria, făcând aluzie la Tisza-Eszlár și în general la toate chestiile evreiești din statul ungar.

„Sângele — scrie „Hazánk” — ni s'a urcat în obraji auzind, că o alianță internațională întemeiată pe principii confesionale, îndrăznește să-și atribue o influență atât de mare în afacerile interne ale statului ungar.”

Ear' în altă parte mai scrie:

„Poate oare fi ceva mai înjositor pentru guvernul unei națiuni independente?... O alianță confesională ce residă la Paris, intervine, și încă cu succes, în crearea unor legi interne ale statului maghiar. Rușine și ticăloșie!”

Ear' ca să se vadă clar, cum Ovreurii „patrioți” de aici susțin legătură cu cei „confesionali” din toată lumea, „Hazánk” arată că dintre Ovreurii maghiari Dr. Farkas din Budapesta este secretar ear' rabinul Dr. Loew din Seghedin bărbat de încredere al filialei ce alianța are în Ungaria.

Eată ceea-ce mai mult supără pe „patrioți!” Până și rabinul din Seghedin, cel care la moartea lui Kossuth a făcut serviciu în Sinagogă, să fie membru în alianță?

La așa ceva nu s'au așteptat Ungurii.

De aceea „Hazánk” conjură pe numiții sei colegi să desmintă, că ovreimea maghiară ar fi capabilă pentru adesiune către alianța israelită universală... Ovreimea din Ungaria trebuie să fie și se rămână numai maghiară, căci altfel Ungurimea n'ar mai putea să creadă în... patriotismul Ovreurilor maghiari...

Sântem însă siguri, că după-cum „Hazánk” zadarnic a așteptat până acum, așa și de aici încolo nu va vedea în coloanele amintitelor ziare campania, pe care o dorește contra alianței israelite universale.

Eată de ce.

Ovreurii din Ungaria numai atâta vreme sânt puternici, cât vor fi sprijiniți de frații lor din alianță. Fără banii acestora, puterea lor va scădea cu zi ce trece și când ei n'ar mai putea influența, prin bani, guvernul, și în afară, în fața opiniei publice ungurești, ar scădea.

Dacă s'ar strica deci cu Alianța, și-ar închide cel mai nesecat izvor de putere.

Nu se vor strica deci, ci eată ce vor face: prin organizarea lor și mai ales prin banii de cari dispun, vor găsi mijloace ca să ametească și pe acei Unguri puțini, cari conduși de dorința de a-și pe Ovreurii de aici numai Maghiari, se ridică — cum o fac și cei dela „Hazánk” — contra amestecului Alianței în afacerile interne ale statului ungar.

Și astfel Alianța israelită se va ingera și pe viitor în chestiunile statului ungar, domnia jidovească va continua cu acțiunea ei de nimicire a statului ungar.

Dl V. A. Urechia și presa maghiară. Înregistrând, — după „Teara” — știrea despre decorarea dlui V. A. Urechia cu ordinul „Steaua României”, „Pesti Napló” dela 29 Iunie scrie, că dacă M. S. regele României a decorat pe dl Urechia pentru merite literare, apoi rău a făcut, pentru-că după părerea numitului ziar, domnul Urechia n'are merite literare; ear' dacă l-a decorat pentru activitatea sa politică, atunci a demonstrat contra Ungurilor.

Cu alte cuvinte M. S. regele Carol, dacă ar fi să se iee după pofta Ungurilor, n'ar mai trebui să decoreze decât numai pe cine dinșii recomandă. În primul loc n'ar mai putea să decoreze pe un singur liberal, deoarece Ungurii sânt supărați pe întreg partidul liberal, din cauză că „agită chestia națională”.

sale de sopran liric. A dat dovadă îndeosebi de bună școală, fără de care piese ca aceste nu s'ar putea nuanța bine și s'ar atinge monotonul.

Acompaniarea atât a orchestrei cât și la pian, au fost perfecte. Publicul a răsplătit cu aplauze repetate prestațiunea atât a artistei ce a cântat cu vocea, cât și pe a artistului dirigent.

O notă bună la adresa d-șoarei Maria Cunțan, care a tradus textul cântării (după Helmine v. Chetzy) într-o limbă românească ușoară, plină de poezie.

„Virful cu dor”, baladă românească de Lubicz (fostul pianist al M. Sale reginei României), textul de Carmen Sylva, ear' traducerea de M. Eminescu, a fost o re-luare, căci s'a mai cântat, cu ani mulți înaintea, la începutul activității Reuniunii.

Ca ori-ce baladă și rapsodie, n'are pe-cetea unității musicale, ci apare ca un fel de mosaic, din ale cărei părți constitutive câteva cuprind însă în sine rare frumseți. Introducerea este pe motiv național: par'că auzi din virf de munte fluierul duos al ciobanului, care umple valea întreagă și care se alternează cu cavatul melancolic și apoi cu sunetul cavatului, care în acest cor de sunete duce amestecul și voinicia, proprie păstorului dela munte. Veselia, cu care această introducere trece în corul fetelor și apoi în cântecul (sopran) Mariei, mireasa lui Ionel Ciobanul, este de o tinerețe și farmec cum numai între păstori munților noștri poetici se poate închipui. Par'că vezi împopulată o coastă de munte: în lumină horă veselă, fete și flăcăi cântând,

Din presa franceză. „L'Estafette” dela 29 Iunie a. c. publică un articol despre Maghiari și conferența interparlamentară. Articolul spune, că idea de a concheta conferența pentru 1896 la Budapesta este inoportună.

„Un congres de pace nu are rațiunea de a fi într-o țară, în care naționalitățile slave și române sunt puse sub un regim de opresiune și exterminare, care este o rușine a vecului”.

Cărerile din Vaț și Seghedin încă sânt un argument de frunte în acest articol.

Baronul Vasilco

și

studenții din Graz.

Cuvântarea dlui baron Vasilco, despre care am raportat și noi într'un număr trecut sub titlul „Din parlamentul austriac”, a produs în Graz multă iritațiune. Astfel „Tagesspost” și „Grazter Tagblatt” scriu foarte aspru în contra dlui baron Vasilco, de care zic, că a luat din ziaze niște denunțări, pe cari trebuia să le controleze mai bine.

Rectorul universității, cunoscutul scriitor Rollett, adresează dlui baron Vasilco următoarea scrisoare deschisă:

„D-ta m'ai calumniat într'un mod infam pe mine și pe studenții germani dela universitatea din Graz într'o ședință deschisă a parlamentului austriac.

„Sărbarea academică din 4 Iunie c., cu participarea tuturor studenților dela facultatea teologică, cât și a celorlalți studenți germani, slavi și de alte naționalități, — cu toată absența neînsemnatei cete de „Karolini”, celor cari nu voese să dea satisfacțiune, a decurs înaintea miilor de martori oculari astfel, precum a fost pregătită, însușită de cele mai nobile sentimente de patriotism.

„Informatorul d-tale este un mincinos patentat.

„Eu te provoc a mi-l denunța fără șovăire, căci la din contră, d-ta ai să porți consecuențele și rușinea acestui joc.

Graz, în 28 Iunie 1895.

Dr. A. Rollett,
profesor și consilier de curte;
de present rector.

„Grazter Tagblatt” de Sâmbătă scrie din incidentul acesta un prim-articol, zicând că epistola deschisă a dlui Rollett caracterizează în deajuns incidentul și ulterioarele manifestațiuni ale studenților, la cari poate vor lua parte și comilitonii români dela universi-

tatea din Graz, mai că nu vor mai putea adauge nimica. Apoi continuă astfel: „Nici nu ne trece prin gând să facem răspunzătoare pe națiunea română de dincolo de Leitha, care suferă în comun cu Germanii, pentru membrul clubului Hohenvarth, sau doar' chiar să deducem din acest incident o disparitate de interese între Germanii și Români, un lucru care în praxă ni-se pare imposibil”.

Ear' „Deutsches Volksblatt” de Vineri scrie astfel:

„Deputatul din Bucovina, baron Vasilco — după naționalitate Român — a calumniat într'un mod superflu pe studențiunea germană-națională din Graz, în vorbirea sa de ieri și a produs prin aceasta mare șgomot. Ar fi o nedreptate din partea noastră, dacă am atribui această procedură netactică a deputatului Vasilco poporului român.

Deputații români ai Bucovinei nu fac politică națională nici populară, ci sânt ca și Polonii, oportuniști. Ei încă n'au dat nici o dovadă despre solidaritatea lor națională cu Români din Ardeal și cu naționalitățile cari suferă jugul maghiar. Ei au lăsat în cărua presei germane antisemite și deputaților antisemiti să iee în apărare pe frații lor persecutați din Ungaria și când, înainte cu trei ani, a venit la Viena deputațiunea cea mare a Românilor, domni n'au luat de loc parte la primirea acestora. Aceasta o știm noi foarte bine și de aceea simpatile pentru Români din Ungaria, cari se luptă pentru existența lor națională, nu se vor slăbi prin atacurile nedrepte ale baronului Vasilco, asupra studenților germane. Noi știm că Români sânt filo-germani și că ei ne sânt sinceri recunoscători pentru sprijinul ce li află la noi, și aceasta nouă ne ajunge. Procedura des numitului deputat de sigur va fi desaprobată de confrății lor naționali”.

Am reproduș aceste voci fără-ca noi să voim a ne pronunța; le-am reproduș pentru a arăta cum lumea caută să apere pe Români, când unii Români comit, după a ei părere, erori.

Este evident, că și în atitudinea deputaților bucovineni lumea caută spiritul rasei și aceasta îi obligă pe acești deputați să caute și ei a fi o expresie a spiritului și intereselor rasei noastre.

Rolul Mariei (mireasa lui Ionel) l'a avut doamna Maria Crișan. A cântat cu un briv, care s'ar fi potrivit chiar și pentru un sopran dramatic din vre-o operă de ale lui Verdi. A fost excelentă cu deosebire unde a cântat (partea I.) „Veni-vor zine din pădure”... Cânta cu atăta patimă și durere, încât în adevăr, producea impresia despărțirii dureroase dintre doi tineri care se iubesc cu tot focul și cu toată sfîșnita sufletului lor nevinovat. Deasemenea a interpretat cu mult simț artistic și o forță deosebită partea (III.) unde îl găsește pe Ionel mort.

Doamna Maria Dima a interpretat Dorul (alt), ținut mai mult în note de jos, pe cari doamna Dima le cântă cu o neîntrecută dulceață. A fost remarcabilă în partea III. unde începe „De ați ști numai voi ce bine-i e”...

Cu ocazia aceasta a debutat ca solistă (sopran) d-șoara Leontina Simonescu. A cântat — „Isvorul” — cu vervă și pe alocurea cu o rară gingășie. Vocea i-e curată, metalică, o poartă cu destulă siguranță și dacă va cultiva-o înainte ca să crească încă în extensiune, Reuniunea o să mai aibă un sopran, propriu pentru soluri cât de grele.

Solurile da bas le-au cântat următorii domni:

Dr. I. Stroiia (bas II.), care ni-s'a prezentat de astă-dată cu un rol mai mare. S'a achitat perfect. Prin acest debut în solo mare, principal, dl Stroiia a dat dovadă că într'ensul Reuniunea are un bass de valoare; Dr. V. Saftu (bas I.) a cântat mai puțin, dar' curat, cu priceperea-i pe care întotdeauna i-am recunoscut-o.

Incidentul din Turda.

Asupra incidentului dintre doamna Maria Vlăduțiu și „patrioții” din Turda, primim următoarea epistolă:

Turda, 1 Iulie n.

On. Redacțiune!

În zilele trecute „Înțeleptul” magistrat „al și mai înțeleptilor Turdeni”, a luat concluziunea, ca din incidentul sârbării invasiunii lor de acum o mie de ani, să boteze toate stradele orașului în sens patriotic, eternizând la fiecare colț de stradă numele unui corifeu de al lor.

Câte „măririi” cunoscute și necunoscute, toate le-au acățat de câte o stradă din Turda. Am văzut și nume cinstite dintre scriitorii și poeții lor, pe cari de loc nu-i invidiez pentru onoarea ce li-se face de a fi eternizați chiar în Turda. Dar' am văzut și nume de aceea, pe cari văzându-le strălucind pe tablele de pe stradă, m'a umflat risul și m'am cuțetat la zicala românească: „Cum e Turcul cu pistolul” sau mai pe românește: „Și-a găsit sacul petecul”.

Numai laude pot aduce înțeleptului sfat, pentru ingenioasa idee de a boteza strada unde se face tirg de porci: de „strada lui Wekerle” (Într'adevăr, se numerește! Red. „Trib.”); strada unde locuiesc cismarii și argășitorii cei mai sâlbateci și mai șoviniști: de „strada lui Bánffy”; sau, în fine, pentru atențiunea arătată față de Hieronymi și Szilágyi numind și după ei două strade din țigănimie. (Au și „patrioții” din Turda momente de o minunată seninătate! Red. „Tribunei”).

Veți fi poate curioși să aflați că ce stradă au rezervat pentru cel mai mare dintre cei mai mari, pentru fostul Sfânt din Turin?

Tochmai aici e pricina pentru care vin să vă scriu despre Turdeni.

Este o stradă în Turda, în care locuiesc și vre-o câteva familii de Români.

Acestei strade, poate chiar spre batjocorirea Românilor, i-a pus numele de „Kossuth tér”.

În zilele trecute a eșit o comisie ca să bată placatele cu nouele numiri pe casele din colțul fiecărei strade.

Așa au ajuns și la casa domnului Vlăduțiu, și deși casa aceasta are numărul 2 și obiceiul este ca table de aceste să se pună pe casa cu numărul 1, comisia fără a întreba pe nime, se apucă să bată tabla în zidul casei. Din întâmplare era numai doamna acasă, care văzând obrăznicia comisiei, a alergat numai

FOIȚA „TRIBUNEI”

Două concerte.

După programul variat, în care musica clasică se alterna cu cele mai dulci melodii naționale ale ultimului concert dat de „Reuniunea română de musică din Sibiu”, malthora li-se va fi părut poate că este dacă nu un regres, apoi cel puțin o vătărată oboască, când în concertul dat Sâmbătă (29 Iunie) s'au cântat numai două piese: „Păstorul” de F. Schubert și „Virful cu dor”, baladă românească de Z. Lubicz. Cine a asistat însă la acest concert, ușor s'a putut convinge, că mai ales de astă-dată dl Dima și vrednicii sei discipoli s'a arătat inafectabil. Întors dela București și Brașov, unde a concertat cu atăta efect, Reuniunea ar fi fost în drept să odihnească puțin. Ea însă n'a lăsat să treacă luna fără să dea concertul seu obicinuit de vară. Ear' cât despre programul executat, deși el a cuprins numai două piese, totuși a fost bogat, pentru-că ambele piese cântate cuprind în sine o adevărată comoară de tonuri, armonizate cu multă artă.

În „Păstorul” („Der Hirt auf dem Felsen”, — cântec pentru voce de sopran, orchestrat de Reinecke) ni-s'a dat ocazie să admirăm musica senină și lină, particulară a lui Schubert, din a căru opere musicale lipsește șgomotul și tragicul. Un suflu primăvăratec, dulce și melancolic, e ce caracteriză această operă. D-șoara Alexandrina Cunțan a și cântat-o cu tot farmecul vocii

Tenoristul I. Popovici (Ionel, un păstor tânăr) a fost indispus, s'a ținut însă până în capăt fără să dea greș. Dl Sterie Stinglie (tenor II.) în puținul ce a avut, a fost bine...

Corul, care a avut multe părți dificile, unde mai ales atenția e pusă la mare încercare, a cântat, ca și în trecut, cu temperament și exactitate.

Concertul dat în Săliște (Duminică, la 30 Iunie) este un nou și însemnat act al vieții Reuniunii. Pentru noi cu atât mai îmbucurător, cu cât dela început am fost de părere, că unul dintre scopurile Reuniunii trebuie să fie și excursiunile pe sate, unde să desvolute și întărească în popor gustul și admirația pentru musica națională. Primirea ce i-s'a făcut în Săliște dlui Dima și discipolilor sei, trebuie să fie un stimulent ca și în viitor, când și unde numai se poate, să se aranjeze astfel de excursiuni.

Programa a cuprins — afară de trei cântări clasice interpretate de d-na Maria Crișan — numai cântece populare (de dl G. Dima) cari au entusiasmăat atât de mult pe bucureșteni. Acompaniera la pian a făcut-o, cu arta-i recunoscută, d-na Minerva Brote.

Nici vorbă: publicul —compus din fruntași de prin prejurul Săliștei și din tot ce Săliștea are distins — a primit cu o nespășă însuflețire prestațiunile Reuniunii și a rămas încântat de bucuria ce i-s'a procurat.

Leandru.

decât la căpitanul orașului ca să protesteze în contra acestei violări de domiciliu. Căpitanul însuși a recunoscut, că ar fi trebuit întrebați mai întâi proprietarii casei, deoarece înseamnă strada a fost botezată astfel în adunarea comunală, nu mai poate schimba nimic. La observarea doamnei Vlăduțiu, că ar fi trebuit să evite a pune tabla cu numele lui Kossuth pe casa lor, și din cauza aceea, că de le va veni în minte să mai spargă ferestrele, va trebui să bombardeze și în tabla cu numele cel sfânt pentru ei, căpitanul și-a mușcat buzele, și a roșit de ciudă, a înghițit înșe gâlsuca și o a asigurat, că lucrul acela nu se va mai întâmpla.

Atâta a fost însă destul să se alarmeze într-o țară Turda. Nu se vorbește despre altceva decât despre lucrul acesta. Indignarea patrioților în contra d-nei Vlăduțiu e la culme.

Un raportor zelos a ținut să publice aceasta și în foile ungurești susținând, că doamna Vlăduțiu ar fi zis, că mai bine își dărmă zidul casei, decât să sufere pe el numele unui „conducător de bandiți“. Tot acolo se zice, că honvezi 48-ști din Turda, cari au avut „fericirea“ de a fi conduși de Kossuth, fără a fi însă și bandiți, se vor răful cu doamna Vlăduțiu pentru vătămarea aceasta înaintea forurilor competente. Va să zică fi vor intența proces de calunnie.

Vederemo...

m.

Revista politică.

(Situția în Cisleithania). Spre a avea idee și mai clară despre situația parlamentară abnormă din Austria, completăm cele spuse ieri prin următoarele.

În rezerva ce și-o impun partidele, cu scop bine calculat de a face parte în viitoarea majoritate, cei mai liniștiți sunt Polonezii, știind bine, că fără ei nu se poate face nimic; ori- ce sistem, ori- ce persoane ar veni la putere, ei vor forma simburile neatacabil al viitoarei majorității parlamentare, precum sunt și acumă stilul majorității neparlamentare. În această convingere și siguranță Polonezii au fost întăriți și printr-un cuvânt al împăratului rostit către deputatul lor Guievoș cu ocazia unui prânz la curte. M. Sa i-a zis adică acestui deputat între altele: „Știu, că pe Polonezi pot conta în orice situație.“

Mare neîncredere există între cele două partide, care se combat în opoziție, adică Germani-liberalii și conservatorii (clubul Hohenwarth). Între aceste două partide se duce o luptă înverșunată — deocamdată după culise — pentru preponderanță și putere; lupta e foarte intensă și pătimăse, deși toate se petrec în ascuns, lumea vede și aude puțin șgomot. Ambele partide nădejduesc că provisorul actual se va apleca către ele. De aceea stanga germană arată deja semne de regret că a eșit din coaliție, de aceea a mai slăbit din opoziția sa contra bugetului pe 1895; de aceea au și dat a înțelege, prin mijlocul lor, la locurile înalte, că sunt gata a vota bugetul în a 3-a citire, chiar și atunci dacă în cetirea a doua, paragraful despre înființarea gimnaziului sloven în Cillii ar fi primit și contra voturilor lor.

De altă parte, contele Hohenwarth își dă silință, nu numai a consolida clubul său, ci încă a și spori numărul aderenților săi. Ne aducem încă aminte, că la venirea coaliției la putere în Octomvrie 1893, 10 deputați sloveni și croați eșiseră din clubul Hohenwarth tocmai din cauză că șeful lor pacta cu stanga și astfel ar rămas ca „sclabateci“ până în ziua de azi. Pe acestia vrea să-i câștige Hohenwarth. Deocamdată ei nu s'au lăsat înduplecați, promițând însă că vor întreprinde relații amicale cu „amicii“ lor de odinioară.

Din tabăra stângii germane de altfel se anunță lucruri nu prea îmbucurătoare pentru partidul acesta. Se vorbește mult despre disensiuni în conducerea partidului, mai ales între cei doi frunzași Dr. Plener și Dr. Russ. Pe când celui dintâi clubul stângii i-a votat deplină încredere; celuilalt i-a imputat tonul prea aspru, în care a vorbit în delegațiuni în contra Cehilor; deasemenea i-s-a reproșat, că peste tot, atacul contra Cehilor a fost o greșală tactică. De aceea Dr. Russ, văzând că are opoziție în club, n'a primit președinția clubului pe timpul verii, în lipsa președintelui faptic contele Kuenburg. Despre Dr. Plener se afirmă, că deocamdată nu cugetă de loc a se pune în fruntea partidului.

Încercări nouă de împilare.

Cernăuți, la 20 Maiu 1895.

„Candela“, organ bisericesc literar din Cernăuți, a surprins la 1 Maiu a. c. preoțimea ortodoxă din Bucovina cu un proiect de statut pentru ocuparea parohiilor. Autorul proiectului acela, profesorul de teologie Dr. Emilian Voitschi zice în motivarea proiectului său, că consistoriul arhiepiscopal din Cernăuți umblă dela anul 1884 cu ideea, de a-i impune clerului de păstorie doritor de a obține o parohie examene de concurs și anume, spre a ridica vaza și autoritatea clerului, spre a delătura neîncrederea și spre a produce o emulațiune nobilă și morală.

Dorind și el proiectant și consilier consistorial înspre prosperarea diecesei și fericirea preoțiilor, au uitat de proverbul ce zice: „quidquid agas prudenter agas et respice finem“, au adoptat ideea consistoriului și se întrepune cu tot sufletul său pentru examenele de concurs, ca *conditio sine qua quiquam parochiam obtinens non posses*.

Chestia așezării parohiilor e rezolvată dela înființarea lor și aceasta în modul cel mai rațional, având să i-se conferească conform planului regulii și al normalilor în vigoare o parohie vacantă numai concurentului acela, care-i după hirotoneire servitorul cel mai bătrân al bisericii și se bucură și de reputație cea mai bună, eară *ceteris paribus* acela care are și oare-care merite deosebite, ca înființarea unei școli, zidirea unei biserici, înăvțirea literaturii bisericești ș. a.

Preoții nostri nu-s așa de ignorați, ca să nu posedă știința cea rececută de păstoria sufletească. Ei sunt destul de ocupați cu afacerile stării și ale chemării lor și pe lângă aceasta așa de rău dotați, că-s siliți să muncească din greu, să pună mâna pe plug și pe coasă, pe furcă și pe greblă, numai ca să aibă din ce trăi și ca să se poată arăta în public, ca reprezentanții unui cler cult cu studii academice. Preoțimea noastră, mai ales însă cooperatorii și expoziții, are de suferit multe nevoi și totuși există între preoții de păstorie cu excepțiune părții protejite, necontrolate, indolente și neglige, o emulație de tot salutată, lucrând fiecare preot după individualitatea sa și după trebuințele păstoriilor sei pentru prosperarea moralității, pentru desptetarea și cultivarea poporului, ca și pentru ameliorarea stării lui celei materiale, deci la ce să-i mai mărim povara? la ce să o abatem dela activitatea ei cea salutară? la ce să-i necesităm pe preoții cei dotați cu 500 fl. ca să spezeze din an în an pe opuri teologice nemțești, (românești avem numai câteva) rare și foarte scumpe? la ce să-i silim pe lucrătorii cei din via Dni, să studieze obosiți de munca zilei, ținând flămânzi și năcăjiți, cartea în mână, un copil în brațe și legănându-l pe altul cu piciorul? la ce să pretindem dela preoții dela țeară, ca să fie mai vârsați în științele teologice, decât profesorii de teologie? ca să deslege problemele ce nu le pot deslega acestia sau ca să-i facem literați și scriitori bisericești chiar cu risicul, de a-i viri fără de timp în mormânt?

A fi literat nu-i dat ori-și-cui, eară ca să-i detragem pe preoți de dragul literaturii și al „Candeliei“ dela împlinirea datoriilor lor nu-i consult! La aceasta însă n'au reflectat nici consistorul nici dl proiectant. Unul și altul e pe calea cea mai bună, să le curme preoților cariera, să-i abată dela sfera activității lor și să le detragă multor familii mijloacele de subsistență; unul și altul nu înțelege, că prin introducerea examenelor de concurs, nu vor produce efectul dorit! Eată de ce:

Păstorul cel bun va pune sufletul său pentru oi. Apărându-le vitejește de lupt mulți și crunți, nu va mai avea timp să se ocupe serios cu studiul teoretice, cari nici nu-i trebuiesc la păstoria sufletească, nu se va pute prepara destul de bine pentru examen și — va deveni paroh în toată viața sa, eară năimutul căruia nu-i pasă de turmă (ci numai de simbrile) va lăsa oile în prada lupilor. se va apuca în speranța unei simbrii mai bune cu tot adinsul de carte și — va obține postul convenit păstorului celui bun. Preotul cel încărunit în serviciu, preotul care a desvoltat prin zeci de ani o activitate binecuvântată, dară n'a fost așa de fericit, să obțină un post bine dotat, o parohie cu casă parohială și cu pământuri bune, în scurt un post, care i-ar lua de pe cap grijile cele multe pentru susținerea vieții și a familiei sale și i-ar pune prin aceasta în stare, să desvolute o energie și mai mare; preotul cel nepătat, părintele și binefăcătorul turmei sale, apostolul cel adevărat, îmbătrânit în lupta cea nobilă, purtată cu bărbăție în contra puterilor celor infernale, să nu mai poată reflecta, deoarece- ce i-a slăbit memoria și nu se mai poate ocupa cu teorii seci la un post mai bun, mai convenabil, ori măcar mai amăsurat puterilor sale? Asta nu se poate! Asta-i o barbarie, o denegare a existenței dreptății, o des-

curajare în mijlocul luptei, o justificăție morală, un păcat strigător la cer!

Cum se fac examenele de concurs, o știm cu toții. Oamenii cei mai ignorați, dar' cu punga plină, obțin la examenele acestea, ca și ginerii, nepoții, cuserii, amicii și lingșitorii celor dela putere și ai examinaților totdeauna calculele cele mai bune. Unul știe cu câteva luni înainte de clausură, ce teme va avea de lucrat la aceasta, altul capătă în ziua examenului (clausurii) temele lucrate gata, prescrie curat și subserise cu numele său, al treilea e calificat cu parțialitatea cea mai mare, ear' nemernicul acela, care n'are nici avere, nici frate bun, cel-ce nu știe a se îndoi și înșoi, ca și cel-ce a fost așa de neprecăut, să pretindă o tratare umană, să fie chiar dobă de carte și preotul cel mai zelos, e reprob. Celor dintâi li-se conferește parohiile cele mai bune, cel de pe urmă, rămâne cooperator, îndură năcazuri și nevoi și moare în floarea vieții!

Examele de concurs s'au făcut câteva și la noi, dar' nu s'au probat, fiindcă posturile respective, ori le-au obținut concurenții cei mai slăbuți, ori indivizi neexaminați. Revoace și Dr. Voitschi în memorie, cum au făcut d-sa examenul de concurs pentru ocuparea catedrei de teologia morală, părintele Reus cel pentru postul de predicator!... Eată ce emulație, ce încredere vor produce examenele de concurs! Până- ce va fi cămeșă ci-meșe și jocul cojoj, până- ce vor fi oamenii oameni, ființe arogante și egoiste, vor fi și examenele de concurs numai o armă puternică în mâna despotismului, un scut tare al nepotismului și al simoniei le reprobăm dar' cu indignațiune, ear' dlui proiectant și Dr. în teologie sântem necesități a-i spune ceea- ce nu știe și anume, că episcopii și consistoriile lor n'au putere legislativă, ci numai executivă, și prin urmare că nici consistorul nostru cel așa îngrijit de binele nostru, n'are dreptul să anuleze așezămintele și normele în vigoare, nu-i competent să impună lucruri, cari nu se țin de opera activității sale!

Chestia așezării parohiilor e rezolvată, nu ne trebuie dar' altă rezolvare, nu ne trebuie nici un eramen de concurs, ci dreptate! Ne trebuie un for de apelație, ca să avem la cine recura și la cine ne plângem, când sântem terorizați, urgisiți și strimbatăți!!!

Deci primul act al metropolului viitor va fi să facă dreptate, să creeze un for de apelație constând din bărbați nobili nepărtinitori, îngrijii de binele bisericii și al națiunii!

Sântem mai doriți de dreptate, decât cerbul de isvoarele apelor, deci, *pereat mundus, fiat justitia*.

Un preot.

Asociațiunile sistem Raiffeisen.

Ziarul „Selbsthilfe“ (ajutorul propriu) al asociațiilor sistem Raiffeisen din Austria, scrie un articol asupra mișcării raiffeisen-iane în Ungaria.

Aceste asociațiuni au început, precum se știe, a se întemeia și printre Români. Considerând deci că-i necesar să cunoaștem mărimea mișcării printre Unguri, pentru a negândi și noi la ce și noi putem și trebuie să facem, ținem să comunicăm și cetitorilor nostri articolul ziarului austriac:

„Ani de-a rindul spiritului propriu ajutorare a fost combătut de instituții mari cu capitale puternice și — cămătar-nice case de păstrare provinciale, până- ce el a răbbit și în Ungaria.

Durere, Ungaria, ori mai bine zis Ungurii, din cauza direcțiunilor politice domnitoare și-au pierdut creditul în străinătate, deoarece- ce ei identifică poporul cu parlamentul basat pe un sistem de alegere ruginit și cu regimul eșit din acest parlament. Cine însă a avut ocaziunea să cunoască spiritul poporului, cine și-a dat osteneală să studieze spiritul poporului, cine vede lupta, ce o poartă cu toată încordarea puterilor sale poporul ungar creștin cu preponderanța plutocratică jidano-liberală, acela multe sentențe aduse asupra Ungariei, i-se vor pără cam severe. Poporul creștin din Ungaria, geme sub greutatea impusă de regimurile sale liberale și numai conservatismului înțelenit în acest popor i-se poate atribui, că a putut suferi atâta timp cătușile unei plutocrații jidovești atât de avântate: Fiind însă că și intrarea pe terenul asociațiunilor îl silește pe acest popor atât de neglijat în interesele sale, să recurgă la ajutorul său propriu, această mișcare, intensă și extensivă așa de viaie, se poate privi ca un corectiv al slăbiciunii de până acuma.

Să-mi fie permis a demonstra aceasta a mea aserțiune prin rezultatul ce l'au dobândit asociațiunile de credit în Ungaria abia de 6 ani încoace. Numărul asociațiunilor, de prezent active (inea lui Maiu) este de 317. Cu finea anului 1894 erau numai 149 în activitate,

așadară se constată în cele dintâi 5 luni curente ale anului o înmulțire cu 168. Abia trece o săptămână, în care se nu anunțe mai multe asociațiuni înființarea lor la uniunea centrală.

Asociațiunile cari erau în uniune (Verband) aveau:

În anul	1889	laolaltă	9.507	membri
"	"	1890	"	114.023
"	"	1891	"	16.752
"	"	1892	"	21.174
"	"	1893	"	26.572
"	"	1894	"	31.724

S'au subseris:

1889	părți	22.366	în valoare de	631.180 fl.
1890	"	31.759	"	385.860
1891	"	40.474	"	1.011.759
1892	"	45.957	"	1.281.073
1893	"	55.783	"	1.538.044
1894	"	65.337	"	1.831.102

Crescământul din an în an este prin urmare foarte îmbucurător. În termin mediu pe un membru se vine 2-5 părți.

Decurgerea desvoltării asociațiunilor în Ungaria se poate vedea mai bine în gruparea următoare:

În anul	Părți solvite în fl.	Depuneri în fl.	Reserva în fl.	Câștig în fl.
1889	176.589	105.800	6.474	13.242
1890	307.868	269.483	11.254	23.409
1891	462.380	467.261	17.610	35.944
1892	627.383	603.380	27.979	48.299
1893	778.821	725.674	41.458	64.804
1894	945.376	986.322	59.899	79.983

Starea averii asociațiunilor ungare este cu finea anului 1894 de 4.466.939 fl., de bună-seamă o sumă însemnată, dacă socotești că aceasta este o instituțiune, care există abia de 5 ani. Dintre toate trebuie pe fiecare să-l mire mai ales împrogiurarea, că depunerile din 1889 încoace aproape s'au înzecit. Din câștig cade pe un membru 2 fl. 50 cr.

Că asociațiunile de credit în Ungaria într'un timp atât de scurt și între împrogiurări atât de grele, au avut o reușită atât de bună, este de a se mulumi în prima linie președintelui institutului central, contelui Alexandru Károly și însuși bine dotatului institut. În avântul ideii ajutorului propriu în Ungaria vedem acea politică, care are să se urmeze în direcțiunea socială și economică, pentru a-i ușura existența poporului, pentru a-l pute împiedea dela emigrări și pentru a-l pute mântui din ghiarele internaționalilor roșii și — de aur.

Învităre de abonament

la

„TRIBUNA“.

Cu 30 Iunie v. 1895 expiră abonamentele pe semestrul I, pe cuartatul II. și pe luna Iunie.

Domnii abonenți sunt rugați a grăbi cu reînnoirea abonamentelor lor, pentru regulata expediție a foii.

Abonamentele se fac prin mandate postale și numai pentru un timp, care începe cu prima și se termină cu ultima lună, după stilul vechiu.

Abonamentul lunar costă . . . 1 fl. 20 cr.

Abonamentul trilateral . . . 3 fl. 50 cr.

Abonamentul semestral . . . 7 fl. — cr.

Este în interesul dlor abonenți, ca adresele să fie însemnate cât se poate de corect și legibil.

Domnii abonenți vechi sunt rugați a lipi pe mandatul postal adresa tipărită dela fașile, în care li-s-a trimis „Tribuna“ până acum.

Administrațiunea.

CRONICĂ

Sibiul, 2 Iulie n.

Maiestatea Sa Monarchul a plecat ieri în 1 Iulie n. la Ischl, unde va petrece timpul de vară, ear' augusta Sa soție a sosit deja tot ieri, la băile din Bărtfa.

Dela temniță. Doamna Letitia S oica, prima Româncă întemnițată pentru cauza națională, ne trimite o epistolă despre petrecerea d-sale în temniță, epistola din care extragem următoarele: „Temnița umedă, întunecoasă. Tot mobilierul: un piciu. Necurătenie la culme. Tratamentul: unguresc“. Își poate ori-cine închipui, ce petrecere a putut să aibă, trăind între astfel de condițiuni. La eșire a fost escortată până

acasă și ori-și-ce manifestațiune a fost împiedecată. Cu toate acestea, unor prieteni li-a succed să se adune în casa doamnei Letitia Stoica, felicitându-o și predându-i mai multe buchete de flori cu panglică tricolore. Astfel de buchete a primit dela comitetul „Reuniunii domnișoarelor din Abrud“, dela țerancele române și dela mai mulți meseriași români. Tuturor acestora, le mulțumește doamna Letitia Stoica și pe această cale. Noi ne bucurăm, că Românii își cunosc datorința lor și știu să prețuească pe aceia, cari suferă pentru cauza neamului românesc.

Notiță oportună. Ni-se scrie: „Memorandiști acestia au băgat în gloc carul națiunii!“ — așa sună corul duor cocoane jurnaliste. Când se dovedește însă că una de-a a părăsit carul național, la ce mai mai trage și că ea a dat prin urmare în bălți și se află „după faliment“, tac cocoanele noastre. Dar' ați trecut, de redactor, cu vederea, că totuși și ele cred că memorandiștii au dat înainte carul național! „Dreptatea“ a și spus-o odată și încă cu ce iscălitură, a celui mai teribil redactor al ei, a lui Dr. V., care într'un număr, vorbind de martirul Velici, din incidentul onomasticești acestuia, a zis: „Mihail Velici suporta temnița cu resignațiune bărbătească, dar' în același timp cu nobila mândrie, că prin faptele sale și devotamentul său a putut urni din loc carul mai înglodat al națiunii noastre. Curajul său stoic a însoțit putere și familiei. Toți și toate suporta cu liniște robia iubitelui lor. Speranța creștinească, conștiința datoriei naționale și încrederea adâncă în viitorul neamului, în cel mai de aproape viitor fericit, eată fortăreața noastră, care nica un fel de asalt dușmănesc nu ni-o poate lua“. Dar' se știe că nu Velici singur a urnit „carul“, ci toți memorandiștii împreună. Deci ce zicem de Velici zicem despre ei toți. Și ce se zice? 1. Carul națiunii era înainte de acest comitet — „mai mai înglodat“. 2. Încredere în viitor este o parte bună a celor- ce l-au urnit și anume 3. Încredere în „cel mai aproape viitor fericit“ și 4. Încrederea aceasta este „fortăreața noastră care nica un fel de asalt dușmănesc nu ni-o poate lua“. Și deoarece- ce „Gazeta“ și „Dreptatea“, punându-se în contradicțiune cu memorandiștii, au atacat și „fortăreața“ aceasta, ele nu sânt „dușmane“, după propria vorbă? Eată ce consecunță politică se află pe la noi! Doamne măntuiește-ne de ea!

Petrecheri. Tinerii argășitori români din Lugoj arangiază în grădina hotelului „Concordia“ Duminecă în 14 Iulie st. n. 1895 o petrecere cu dans, la care invită respectuos comitetul arangiator. Venitul curat e destinat pentru cumpărarea lampioanelor de serenade pe seama „Reuniunii române de cântări și muzică din Lugoj“. Prețul de intrare: de persoană 1 coroană, de familie 2 coroane. Începutul la 8 ore seara. La cas de timp nefavorabil, petrecerea se va ține Duminecă în 21 Iulie n. 1895.

Tinerimea studioasă română din jurul Sibiului invită la producțiunea teatrală împreună cu declamări, cântări corale și urnată de dans, ce se va ține Duminecă în 21/4 Iulie, în grădina dlor „Frații Borger“ din Avrig. Începutul la 7½ ore seara. Venitul curat este destinat pentru înfrumusețarea mormântului George Lazar. Avrig, în 16/28 Iunie 1895. Comitetul arangiator. Prețul de intrare: de persoană 50 cr., de familie 3 persoane 1 fl. 20. Suprasolviri mariminoase se primesc cu mulțumită și se vor euita pe cale ziaristică. Ofertele benevole primește comitetul arangiator în Avrig. Program. 1. „Ziua a apus“, quartet. 2. „Treie Doamne, și toți trei“, poesie de G. Coșbuc, declamată de dl Patriciu Marcu, student. 3. „Acorduri amorose“, cot mixt (cuartet duplu). 1. Sărbătoare lucră. Comedie cu cântece într'un act, de Iosif Vulcan. Personale: Stivu Iernilă, epitrop, dl Toma Măhăra, asc. de ped.; Velsina, fata lui, d-soara Aurelia Săvoiu; Iota, că-râș, dl Constantin Cristin, asc. de ped.; Tră-lăș Liliac, fecior holteiu, dl Nic. Rădoi, asc. de ped.; Viligi, nebunul satului, dl Ioan Fănea, student; Sanda, Tigăncă vrăjitoare, *; O fată, Un fecior, Altă fată, Alt fecior, O nevestă, Altă nevestă. Scena se petrece într-o comună din Bănat. 4. „Căt e țeară“, cor de bărbați. 5. „Ce vânat, mânca-i-aș ochii“, de Ioan Căndea, declamat de dl George Postea, invetator. 6. „Nevasta care iubeste“, cor mixt. II. „Bucurări n'eu învâțat și umblă la înșurat“ sau „Vlăduțiu mamă“. Comedie cu cântece într'un act, de Ioan Lupeșcu. Personale: Vlăduțiu mamă, școlar de sat, dl Nicolae Schiari, student; Iftimi Sbarciog, bătrân pădurar, dl George Henția, student; Costică Șoimescu, tinăr boier, dl Teofil Caliman, student; Se-vesta, mama lui Vlăduț, d-ra Aurelia Indrieșiu; Smărăndița, fiica lui Iftimi, d-soara Mariți Sebeșan.

Locotenentul mareșal Gălgóczy de Galantha, comandantul corpului de armată nr. 12 (ardelean), după-cum anunță foaia oficială, a fost numit din partea Maiestății Sale de proprietar al regimentului 31 de husari. Distincția prealaltă a fost intim-pinată cu mare bucurie din partea tuturor, care cunosc eminentele calități militare ale locotenentului mareșal Gălgóczy, ear' în cer-curile oficerilor a produs senzațiune plăcută.

Museul Bruckenthal din Sibiul este deschis în Iulie lui Iulie și August numai înainte de prânz dela 10—11 oră, ear' după prânz e închis. Împrumutarea de cărți se face ca și până acuma, între 12 și 1 oră.

Examele. A doua zi de Rusali s'a ținut examenul la școala din Viștea-superoară, tractul Avrigului, unde au funcționat în acest an școlar 2 invetatori: Ioan Bănciu și Domițian Axente. Resultatul a fost foarte bun.

Nr. 631/1895.

[2144] 2-3

Edict de licitațiune.

Prin subscrierea primărie se face cunoscut celor interesați că dreptul de folosință, exploatarea petrii de zidit (pentru orice trebuință de edificare) din hotarul Porcești, p. u. Sebeș, stațiune a căii ferate în comitatul Sibiului în locul așa numit „Dealul ciorului” și în „Valea lui Frate”, această din urmă peatră albă, se va da în licitațiune publică pe un period de 6 (șese) ani.

Licitarea se va ține în 14 Iulie st. n. în cancelaria comunală la 3 oare p. m. Condițiunile de licitare se pot vedea în oarele de oficiu în cancelarie.

Prețul strigării de un metru cubic se statorosește cu (40) patruzeci cr. Vadiul separat 100—100 fl. se va depune, și care se va ști în rata de urmă.

Oferte se primesc în plic închis provăzută cu 50 cr. timbru, în care se va înscrie prețul cu cifre și litere, deobligându-se la îndeplinirea condițiunilor statorite cu 10 puncte.

Contractul se va încheia după aprobarea licitațiunii din partea reprezentanții, care pentru anteprenori intră numai decât în vigoare, și pentru comună numai după aprobarea forurilor mai înalte.

Porcești, 27 Iunie 1895.

Oficiul comunal:

Ioan Bentia,
not.

Toma Filipp,
jude.

Nr. 1026—1895.

[2149] 2-2

Concurs.

Pentru ocuparea postului de moașe comunală în Racovița devenit vacant prin abdicare se scrie concurs cu terminul de petiționare până în 16 Iulie 1895, ear' alegerea va fi în 17 Iulie 1895.

Emolumente:

1. Salar în bani gata anual din cassa allodială 24 fl.
2. Pentru ajutorul dând la nașteri și îngrijire în decurs de 8 zile 3 fl.
3. Pentru ajutor în urma ordinațiunii medicale de fiecare cas 30 cr.

Racovița, la 25 Iunie 1895.

Antistia comunală:

Simon Misticu.

Iuliu Fogărașiu,
notar cercual.

Un tinăr

absolut de 6 clase gimnaziale din familie bună și care cunoaște bine limba maghiară află aplicare ca

Practicant

pe lângă condițiuni favorabile la

[2147] 2-3

D. BANCUIU,
farmacist în Seliște.

INSTITUT TIPOGRAFIC în SIBIU.

A doua edițiune

din

ȚINEREA VITELOR

de

Eugen Brote,

president al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiului”.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

Institutul Tipografic în Sibiu

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”.

1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. **Pipăruș Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. **Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. **Colăcărul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. **Filica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. **Îndrăgelnici.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. **Blăstem de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. **Bunica de Bojena Němcová,** tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 80 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. **Vlad și Cetrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. **Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. **Cenușotoa.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. **Un petitor îndrăgelnic.** Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. **Frîntonul meu Văntură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. **Scăpătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. **Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. **Sgârșitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. **Măscu-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. **Dina-împărăteasă și peana aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. **Un idil în Roșeni.** Novela de Bre Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. **O partidă în patru.** De Antonie Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 1 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. **Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 11 cr. sau 30 bani.
43. **Mica Fădă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. **Rusalina păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 2 cr. sau 44 bani.
45. **Roma învinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. **Clara Milici.** Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Ene Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 90 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și preste to vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Diplomă de onoare.

Institut Tipografic T. L. Albini, Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit
de cuverte, cerneală, recuise de scris,
ceară de pecetluit etc.

Comande din afară
se efectuesc repede.

Bilete de vizită
după plac și cerere

Mare deposit
de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină
de epistole
cu plicuri în casete.

EDITURA

Diferite cărți științifice și literare
Elegant legate sau broșurate.

Biblioteca populară a „Tribunei”

Dictionar

român-german și german-român.

Prețuri foarte moderate.

Strada Măcelarilor 21.

Librărie românească în Sibiu

Strada Măcelarilor 21.